

OB SLOVESU DOBREGA SODELAVCA, PREDVSEM PA
ISKRENEGA PRIJATELJA...

Marjana Peršiča

Pred več desetletji si se poslovil od dragulja naše SLOVENSKE DEŽELE, TI KRANJSKE GORE SIN.

Podal si se v neznano s tujo ladjo, v tuje okolje, med tuje ljudi. In danes, dragi Marjan, ponovno jemlješ slovo, in nehote se nam zarose oči, vsem, ki te poznamo in spoštujemo...

Saj Ti, nekdanji kranjski fant si med nami zaoral globoko ledino, zasejal si rodovitno zrno, katero si več kot tri desetletja neprenehoma zalival, da sadika ni ovenela. Danes, dragi Marjan je iz tega zrastle drevo in vsak list v njegovi krošnji je del Tvoje plemenitosti. Da, vsi, ki smo pomagali, bomo rekli — res je. Toda brez glavnega temelja, se še tako bogata hiša podre. Veliko idej je lahko upeljati in v začetku vsaka metla pometa dobro in čisto, toda vzdržati zelo odgovorno delo, kot je to uredniško in to tako dolgo dobo, je hvalevredno in plemenito dejanje.

Frank Prosenik—predsednik SDM izroča priznanje dolgoletnemu delavcu Vestnika Marijani Peršiču.

Na tej poti, TE TVOJE VELIKE USLUŽNE DEJAVNOSTI, Ti dragi prijatelj, ni bilo vse z rožicami poslano. Dolga leta si opravljal odgovorno delo pri Australian Broadcasting Commission, ki, kot nam je znano, ni bilo vedno hvaležno. Vendar vemo, da je marsikateri naš rojak začel služiti svoj vsakdanji kruh prav s Tvojo pomočjo in s Tvojim prizadevanjem.

In ko pomislimo, da sedaj odhajaš, čeprav ne tako daleč, kot takrat, ko si odšel čez veliko lužo, vemo, da naš zvesti sodelavec ne bo več tam, ko bo potrebno napisati to ali ono in predvsem, ko bo datum za izdajo Vestnika... Obljubil si nam pomoč na daljavo — sprejmemo jo z odprtimi rokami, toda kje boš ti, kam bomo naslonili naše tegobe v trenutkih, ko prijateljeva rama in pametna tolažilna beseda tako lepo zaleže...

Dragi sodelavec, naš marljivi urednik, predvsem pa dober in iskren prijatelj...naj Ti bo pot v SONČNO DEŽELO varna, in dnevi, ki jih preživljata z ženo Karen na zlati obali, naj bodo prijetni, polni bogatih spominov na dni, ki si jih doživel med nami in na čase Tvoje mladosti v Kranjski gori — zibeljki planin.

Helena Leber

DEKLE SLOVENSKE SKUPNOSTI 88

Že vse od leta 1962 se letno izbira med Slovenci v Melbournu lepotica naše skupnosti. Prva je bila izbrana Marija Horvat, danes bolj poznana kot gospa Kraner. Leta 1976 smo vpeljali v ta natečaj še izbiro oziroma kronanje Kraljice dobrotelnosti. Prvo dekle, ki si je prisvojilo ta naziv s svojim trudom je bil Nadja Stavar. Potek tega celotnega natečaja se je delno spremenil iz leta v leto, zadnjih nekaj let pa je zamisel več ali manj ista.

To leto je v natečaju sodelovalo pet

mladenk. Ze nekaj tednov pred pomembnim večerom, 11. junijem so dekleta pridno prodajala listke za loterijo. Poleg tega so tudi zbirala denar, ki bo namenjen za nabavo društvenih potrebščin. Seveda so se dekleta zavedala, da bo dekle, proglašeno za Kraljico dobrotelnosti, tisto, ki bo zbralo največ denarja. Tako je tudi tekmovanje potekalo in dekleta so pridno sodelovala v slogi in razumevanju, brez kakršnega zavidanja.

nadaljevanje na strani 3

Na levi Lydia Markič—Kraljica dobrotelnosti, v sredini Natasha Kristan—Dekle slovenske skupnosti in Michelle Kraner—drugo nagajena Kraljica dobrotelnosti.

KAMENČEK MOZAIKA

Zaradi nekaj mesečne vrzeli glasila za Slovence v Avstraliji — Vestnik, se je marsikateremu bralcu tega lista ponujalo vprašanje: kaj bo z Vestnikom? Celo name se je nekaj zavednih bralcev zaskrbljeno obrnilo za “tolažilni” odgovor, kot da sem nekakšen prerok. Isti odgovor sem iskal tudi sam, četudi sem na tiho le nosil upanje, da ta dolgoletni list bo nadaljeval svojo in našo pot.

Do tega presledka je tako rekoč prišlo čisto po naravni poti, le da nanj nismo bili dovolj pripravljeni. Vseka-

kor pa ne smemo dvomiti v preživetje lista, dokler bo v naši krvi količkaj trdne zavesti za ohranjanje slovenske besede.

Včasih je res videti, kot da nam nekatere spremembe prinašajo preizkušnjo; kako močna je še naša identiteta slovenstva.

Zato pa: naj bo toplo spoštovana in tisočkrat pozdravljena materina beseda, ki se ohranja v sliki pisane besede med nami avstralskimi Slovenci - katera doprinaša tudi lep kamenček v mozaiku celotnega slovenstva.

Ivan LAPUH

Spoštovani bralci!

Pred vami je sicer po nekoliko daljšem času spet nova številka Vestnika, tokrat za malenkost drugačna, ker je časopis dobil novo uredništvo.

Naj kar povemo, da bo začetek precej težaven, ker nima nihče takšnih izkušenj, kot jih je imel dosedanji dolgoletni urednik. Zato pa vam, dragi bralci obljubimo, da se bomo zelo potrudili in pripravili najboljše, kar je v naših

močeh, da bi vas, kar se da najbolje zadovoljili z informacijami širom po Avstraliji.

Obenem nas pestijo tudi finančne težave. Tu pa nam lahko veliko pomagata tudi vi, dragi bralci, z rednim plačevanjem naročnine. Hvala!

Želimo vam prijetno počutje ob branju Vestnika in vas tudi vabimo na sodelovanje, vse, ki ste pripravljeni za dopisovanje.

Uredniški odbor

PRIMER JANŠA

31. maja 1988 ob 6. uri zjutraj so delavci uprave za notranje zadeve Ljubljana mesto, po nalogu vojaškega tožilca opravili preiskavo stanovanja in delovnega mesta Janeza Janše, znanega javnega delavca, publicista, mirovnika in enega od kandidatov za bodočega predsednika Republiškega komiteja Zveze socialistične mladine Slovenija. Preiskovalci so pojasnili, da iščejo vojaške dokumente, ki so označeni kot tajni.

Po opravljeni preiskavi in zasegu dokumentov so Janeza Janšo pripravili z obrazilno sumo kaznivega dejanja po 244. členu kazenskega zakona SFRJ, ker gre za sum izdaje vojaške skrivnosti. Za obravnavo omenjenega kaznivega dejanja je pristojno vojaško pravosodje. Omenjeni člen kazenskega zakona pravi naslednje: "Kdor komu drugemu neopravičeno sporoči ali izroči podatke, ki so vojaška skrivnost, ali mu kako drugače omogoči, da pride do njih kot tudi kdor zbira take podatke z namenom, da jih izroči nepoklicani osebi, se kaznuje z zapornim od 3 mesecev do 5 let."

Zaradi suma kaznivega dejanja po istem členu kazenskega zakona so are-

trirali tudi vojaško osebo in zastavnika Ivana Borštnerja in novinarja tednika Mladina Davida Tasića.

Slovenska javnost je reagirala takoj in silovito: s shodi in protestnimi izjavami, naslovljenimi na najvišje politične vrhove v Ljubljani in Beogradu, v katerih so izrazili predvsem strah, da gre za napad na pridobitve politične demokracije v republiki.

Ustanovili so odbor za zaščito njegovih pravic in zahtevali, da Janeza Janšo izpuste iz pripora in da naj se brani v javnem sodnem postopku.

Tudi ob novici, da so pripravili Davida Tasića, so zahtevali, naj ga izpustijo in mu, če bo obtožen, omogočijo zagovor na prostosti, odgovorni organi pa najnemudoma pojasnijo svoje postopke.

Uredništvo Mladine je ob omenjenih aretacijah izjavilo, da šteje te ukrepe:

—kot nov poskus zastraševanja, ki so se ga lotili nasprotniki demokratizacije, da bi z ustvarjanjem incidentnih in ekscesnih primerov vzpostavili razmere, ki bi jim omogočile nove in ostrejšje represivne posege;

—kot poskus kriminaliziranja Janeza Janše kot kandidata za predsednika RK ZSMS, kar pomeni nezaljšano umešavanje v volilne postopke in grob pritisk na javnost — oziroma izzivanje novih političnih zaostretev.

Tudi predsedstvo CK ZKS je ugotovilo, da je dobil omenjeni postopek v delu javnosti zaskrbljujoče politične razsežnosti. Zavzelo se je za dosledno spoštovanje ustavnosti in zakonitosti in zahtevalo, naj pristojni organi obvestijo javnost o vseh dejstvih, in pojasnijo pravno podlago za postopek. Pristojna telesa so dolžna dati tudi argumentirano zagotovilo in pojasnilo, da gre za zakonit postopek, in ga mo-

rajo voditi tako, da ne bo povodov za domneve, češ da gre za "demonstracijo moči", "zastraševanje" in za "kršitev ustavnih svoboščin".

"Ne bi smeli dopustiti, da taka vprašanja odvrta energijo ljudi od urejanja tudi drugih temeljnih družbenih, zlasti razvojnih vprašanj. Prepričani smo, da je takšno stališče skupno vsem, ki si želijo utrditi in potrditi proces demokratizacije naše socialistične samoupravne družbe," je rečeno v sporočilu s seje predsedstva CK ZK Slovenije ob uvedbi kazenskega postopka zoper Ivana Borštnerja, Janeza Janšo in Davida Tasića.

GROŽNJA Z DEMOKRACIJO

iz jugoslovanskega časopisa

V dogodkih na tako imenovanem alternativnem prizorišču so mnogi videli začetek slovenskega poletja. Kar se danes dogaja na slovenskem političnem odru, pa zahteva drugačno obravnavo, pa če to hočemo ali ne. Po nenehnih napadih netipične Mladine na JLA, ki jih v slovenski javnosti pretežno pojasnjujejo s pobalinstvom in mladeniško vročkrvnostjo, po znanih člankih in oznakah Nove revije o prihodnosti jugoslovanske družbe, po primeru Janša in vsem, kar se dogaja okoli njega, pa je treba na zadeve gledati drugače, piše sobotna Nova Make donija.

Prepričevali so, da so takšni in podobni procesi del demokratizacije, da vsa evforija in spontanost ob primeru Janša pomeni skrb javnosti za usodo človeka in skupnosti, za pravno varnost občanov in z dolžnostjo, da je treba obvarovati svobodo... pozivali so k tolerantnosti in potrpežljivosti pri razlaganju slovenskih dogodkov, da ne bi ustvarjali protislovenskega razpoloženja.

Črn madež, ki je ostal za mitingom v Ljubljani, na katerem se je v podporo Janši, Borštnerju in Tasiću, osumljenim za izdajo vojaške skrivnosti, zbralo okoli 10.000 ljudi, in najnovejša, doslej neznana dejstva o niti najmanj civiliziranih pritiskih na pripravnike JLA, pa odkrivajo resnično ozadje dogodkov. Pod krinko boja za demokratičnost in svobodo in zastraševanja, da so demokratični procesi v Sloveniji izpostavljeni resnim grožnjam, se skriva poziv k enakomiselnosti in monolitnosti naroda. Za to so lahko zainteresirane samo tiste sile, ki poskušajo v teh razmerah zaračunati drugačne račune, samo njihove, v tej in takšni jugoslovanski skupnosti neizterljive.

KMEČKA OHCET — LJUBLJANA 88

Ohcetni cirkus je za letos mimo, prireditelji so zadovoljni z njim, zadovoljstvo parov, ki so danes že dan stari zakonci, pa je bilo povedano z besedami, prisrčnim nasmehom in po mladeniško izkazanem navdušenju ob različnih priloznostih. Domov odhajajo z bogatimi vtisi o lepotah naše Slovenije in gostoljubnosti, ki so je bili povsod deležni. Tudi tuji novinarji, okoli štirideset jih je bilo, odhajajo z najboljšimi vtisi.

Kranjska gora in Ptuj sta prejšnji četrtek in petek pripravila prisrčen sprejem ohcetnim parom in njihovim spremljevalcem, med katerimi niso bili sami novinarji, ampak tudi tuji gostje svatovskih parov, predvsem bližnji sorodniki. Kranjskogorci so se izkazali z ustaljenim gostoljubjem "hrane je bilo kar preveč", so povedali nekateri ohcetni pari, "bila pa je enkratna", folklorni nastop ni najbolj navdušil, zato pa tem bolj ogled planiške velikanke, ki je, čeprav poraščena s travo,

ZANIMIVO — Ohcet na ljubljanskih ulicah. (Foto: Zoran Vogrinčič)

zbujala občudovanje do vseh tistih, ki se spustijo z vrtočlave višine do dna. Nekateri, zlasti tisti iz bolj toplih dežel,

ki imajo sneg le za posladek, so si kar zatiskali oči ob opisovanju zimskih poletov.

Ptujčani so povabili Ohcet še v njihovo znamenito Vinsko klet, potem pa na tržnico, kjer je Mito Trefalt s svojimi domisljicami spravil ne samo pare, ampak vse prisotne, v najboljšje razpoloženje tako da se jim nikakor ni mudilo v gostiteljsko Ljubljano. Žal pa se Ptujčani, ki so spremljali dogajanje s prvega nadstropja v prelepem okolju pod cerkvijo niti dogajanj niti pečenega vola niso kaj prida udeležili. Je pa res, da so se poročni pari v Ptuj povsem sprostiti, plesali so polko, kot bi bila njihova, in se igrali Trefaltove igre. Ptujski par je odšel v Ljubljano kot dvajseti par naše ohceti za pričo madžarskega paru.

članek iz časopisa Delo

JANEZ STANOVNIK — novo izvoljeni predsednik predsedstva SRS

V mesecu maju letošnjega leta je bil za novega predsednika predsedstva Socialistične republike Slovenije (SRS) izvoljen Janez Stanovnik.

Rojen je bil leta 1922 v družini uglednega odvetnika in odrasčal v naprednem duhu. Bil je član odporiške katoliške organizacije Zarja in nato njen predsednik ob okupaciji, ko je le — ta postala ilegalna in se odločila za osvobodilno fronto in oboroženi boj proti okupatorju.

Po vojni se je takoj vključil v aktivno politično delo v domovini in tujini. Slednje predvsem v okviru Organizacije združenih narodov (OZN) v New Yorku in Ženevi. Med drugim je bil soustvarjalec danes znane Skupine 77, leta 1968 pa ga je tedanji generalni sekretar OZN Uタント imenoval za izvršnega sekretarja ekonomske komisije OZN za Evropo.

Po petnajstih letih dela v Ženevi se je upokojil in vrnil v domovino, kjer je postal član predsedstva SR Slovenije.

Janez Stanovnik je tudi pisec številnih knjig strokovne gospodarske vsebine

V.K.

PREDLOG TABORNIKOV

Taborniki bi se čutili izdajalce, če bi preklicali temeljno geslo svoje dejavnosti: z naravo k novemu človeku.

Gozdna šola na Naklovi glavi, ki so jo slovenski taborniki danes v povsem novi preobleki odprli, ni zgolj udobnejši objekt, prilagojen potrebam tabornikov, zahtevam inšpekcijskih služb in čuvanju naravnega okolja, temveč objekt, namenjen predvsem vzgoji novih, predvsem mladih taborniških kadrov. Prav kadrovska politika je temeljni pogoj za uspešno delo organizacije, trdna podlaga za vse tiste, ki bodo prevzeli del odgovornosti za oblikovanje vsestransko razvite osebnosti mladega človeka, je ob tej slovesnosti dejal predsednik predsedstva Republiškega komiteja Zveze tabornikov Slovenije Janez Korošec.

DAN LEPOTICE

Kandidatke za leto 1988 so bile predstavljene občinstvu v naslednjem vrstnem redu:

MICHELLE KRANER, 16-letna študentka iz Bundoore, katero je spremljal Aleš Brgoč. Njena starejša sestra Sonja je bila Kraljica dobrotelnosti leta 1984, njena mamica pa prva lepota v letu 1962. Michelle namerava v bodoče študirati računalništvo na univerzi.

NATASHA KRISTAN, stara 17 let iz Vermonta South, študentka, v spremstvu Davida Krnel. Zelo veliko se ukvarja z atletiko in po končanem šolanju želi postati psihologinja.

LYDIA MARKIČ prihaja iz North Ringwooda, stara je 17 let in je študentka administrativne šole Stotts College v Melbournu. Je aktivna članica mladinske sekcije pri Slovenskem društvu Melbourne. Ta večer jo je spremljal Robert Kristan. Tudi Lydijina starejša sestra Tania je bila Kraljica dobrotelnosti v letu 1986.

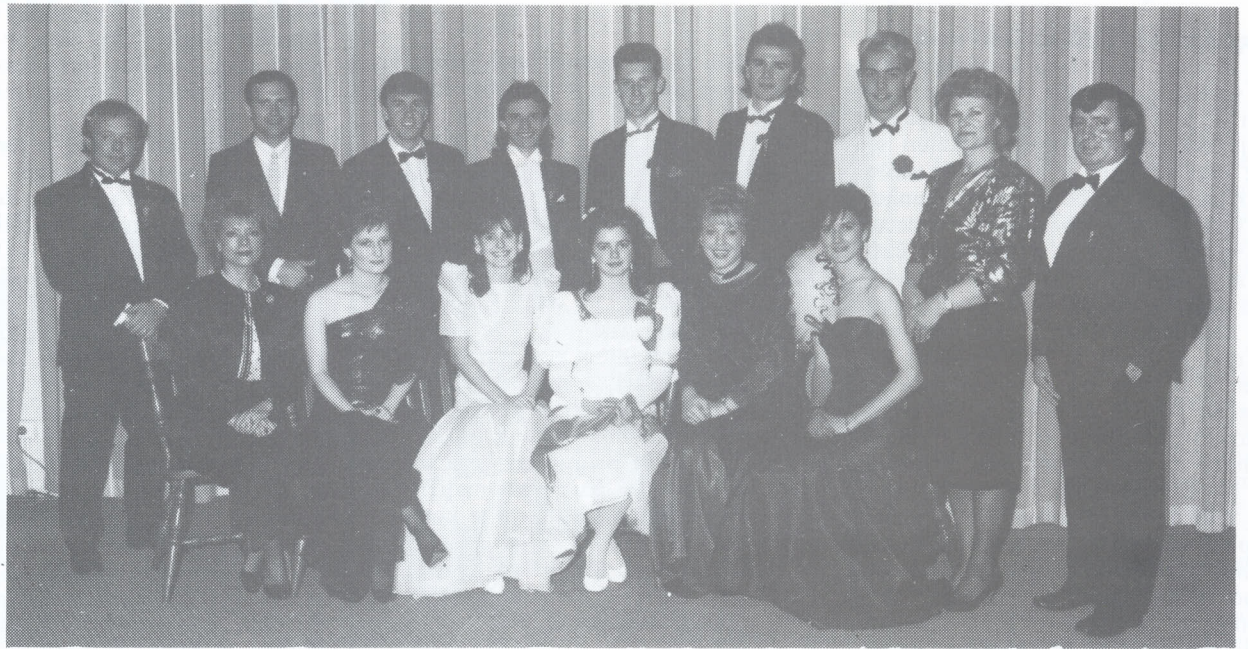
MONIKA SOSIČ je iz East Doncastra, hčerka Branka Sosiča (poznani pevovodja), stara je 18 let in je zaposlena na State Bank. Monika se rada ukvarja z ročnim delom. Njen spremljevalec je bil Darko Maršič.

LINDA ŠTOLFA je 18-letna študentka računovodstva iz Glenroya, katere spremljevalec je bil Michael Beljan. Leta 1964 je tudi njena mamica Danila Štolfa (Bole) bila kronana za Miss Slovenije.

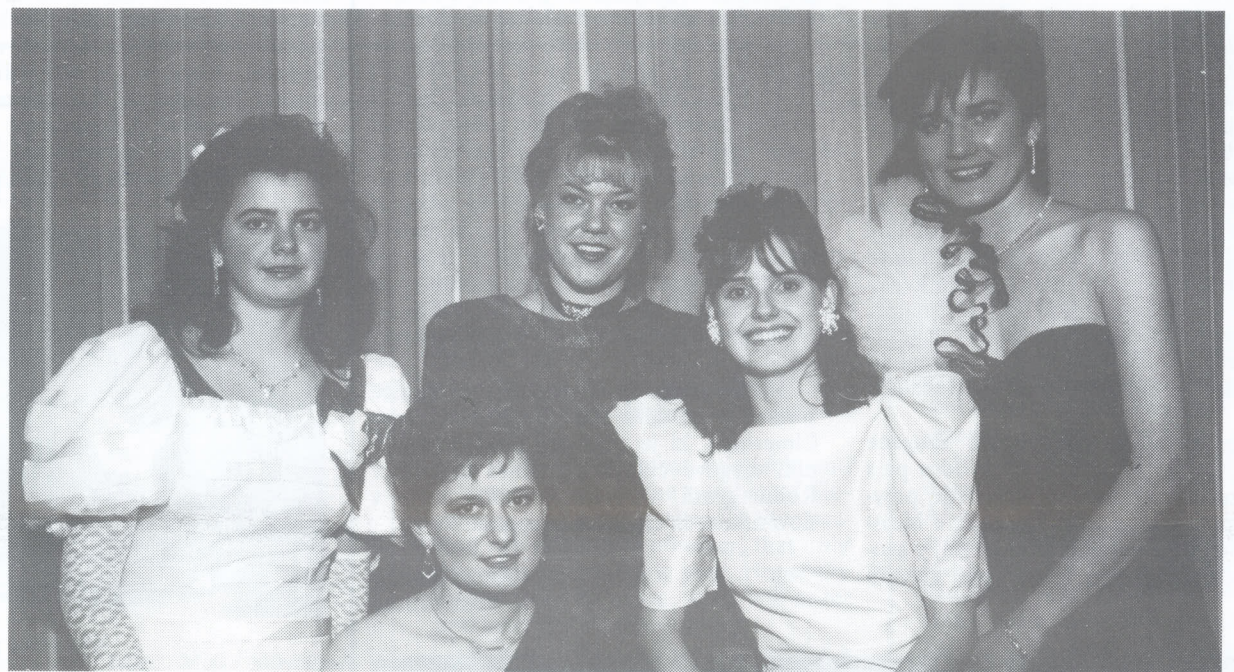
Celotni program sta ponovno vodila naša napovedovalca Jana Lavrič in Andrew Fistrič. Po večerji je sledil trenutek, katerega smovski nestrpno pričakovali, najbolj pa seveda kandidatke skupaj s starši.

Predsednik društva Frank Prosenik je v začetnem govoru najprej pozdravil vse goste in ostale udeležence večera, izrekel številne zahval in takoj za tem proglasil najprej drugo nagrajeno Kraljico dobrotelnosti Michelle Kraner. Kot prva nagrajena pa si je naziv osvojila Lydia Markič, katera je namreč nabrala rekordno vsoto denarja in sicer 3812.- dolarjev (skupna vsota je bila 8210.- dolarjev). Ker pa je bila razlika med drugim in tretjim mestom tako majhna, so odgovorni smatrali, da praviloma nagradijo tudi tretje mesto, ki je bilo dodeljeno Lindi Štolfa.

Maria Jockel — članica ocenjevalne

Skupinska slika vseh kandidatk s svojimi spremljevalci in ocenjevalno komisijo ter predsednikom SDM Frankom Prosenikom — na levi zgoraj. Desno ob njem stoji Cveto Stantič, spodaj na levi Maria Jockel in na skrajni desni Anica Markič in Jože Caf.

Na sliki od leve: Linda Štolfa, Anica Markič, Natasha Kristan. Spodaj od leve: Monika Sosič in Michelle Kraner.

zahvalim ocenjevalni komisiji, katero so sestavljali: Maria Jockel, Cveto Stantič in Jože Caf. Kot ponavadi, njihova komisija pa je v imenu komisije proglasila Natasho Kristan, za naziv Dekle slovenske skupnosti.

Dovolite mi, da se ob tej priliki

naloga ni bila tako lahka. Hvala tudi vsem pokroviteljem tega večera, vsem pomagalcem, ki ste na kateri koli način pripomogli pri pripravi in izpeljavi programa. Posebna zahvala vsem kandidatkam, staršem in spremljevalcem, v upanju, da bo naslednje leto še uspešnejše.

Anica Markič

Na letnih volitvah Sveta Slovenskih organizacij (SSO), ki so potekale v soboto, 2. julija 1988, je bil za predsednika ponovno izvoljen g. Peter Mandelj. S svojo sposobnostjo si je pridobil veliko zaupanje, spoštovanje in ugled med zastopniki ostalih društev, to pa seveda ne gre brez poštrevnosti. Ponosni smo nanj in mu čestitamo.

Balinarji in lovci so kljub mrzlemu vetru zelo aktivni. Vsakih nekaj tednov tekmujejo tu ali drugod, pa naj si bo to v streljanju ali balinanju, le navijačev pri-manjkuje. Le pogumno na dan!

Čestitamo dobro poznani članici SDM Magdi Pišotek. Z vztrajnostjo in odločnostjo, ji je uspelo priti do cilja. Na La Trobe University je osvojila diplomu za "Bachelor of Education." Kljub temu, da je njeno vsakodnevno življenje zelo zahtevno, saj je mamica treh otrok, učiteljica v katoliški šoli in Mooroolbarku, ter zelo aktivna članica društva.

Vsi smo nanjo zelo ponosni, obenem pa upamo, da bo še vnaprej našla čas za sodelovanje pri pripravah kulturnih prireditev društva.

Anica Markič

Večina nas smo preko javnega obveščanja, to je iz časopisov, radia in televizija te dni slišali veliko o uspešni prvi operaciji v Victoriji in sicer v Austin bolnici. Prvi bolnik, kateremu so uspešno presadili jetra je naš član Emil Pertot.

Vsi v Slovenskem društvu Melbourne in prav gotovo tudi ostali Slovenci mu želimo hitrega okrevanja in uspeha med zdravljenjem. Po zadnjih vesteh so zdravniki zelo ponosni in zadovoljnji s svojim delom.

V soboto zvečer smo se zbrali v Slovenskem primorskem socialnem klubu Jadran. Nekoliko manj ljudi, kot v lanskem letu, zato pa bolj toplo in v prisrčnem vzdušju, smo izbirali glavnega izdelovalca najboljše vinske kapljice. Degustatorji so največ točk dodelili Ivanu Vivoda — 1. mesto za belo vino, Petru Natlačen — 2. mesto " in Jou Volčič tretje mesto za belo vino. Med črnimi vini pa je bil zmagovalc Joe Kocjančič, katerega vina sta dobila prvo in drugo mesto ter Stane Starc katerega vino je bilo tretje nagajeno.

MAMICE LETA 1988

Na materinski dan v mesecu maju so po posameznih društvih izbirali svojo najboljšo mamico leta. Tako so v Slovenskem društvu Melbourne izbrali Mici Hartman, za katero so dejali, da elthamsko društvo brez nje sploh ne bi

moglo. Iz Slovenskega primorskega socialnega kluba pa so nam sporočili, da so za mamico leta izbrali Marijo Valenčič, za katero pa pravijo, da je vedno v pomoč v društvu, kadar koli jo potrebujejo.

Mici Hartman — mamica leta, brez katere SDM ne bi moglo.

Marija Valenčič — izbrana mamica v SPSK Jadran

SREČANJE SLOVENSkih IGRALCEV Z ROJAKI V AVSTRALIJI

V mesecu juliju so nas obiskali gledališki igralci in nam predstavili komedijo Moj ata, socialistični kulak. Dramatik nas postavi v prve dni po vojni in opisuje življenje bolj revne družine, v kateri se je oče pravkar vrnil iz ujetništva, sreča mu je nanelsa, da je dobil košček zemlje, ki je bila odvzeta bogatejšemu kmetu. Bil je ves srečen, to pa le za kratek čas. Hitro se je pokazalo, da v "tej svobodi" ni bilo prave svobode. Prav hitro je nastradal tudi sam in tisti, ki mu je pomagal. Trpel je zavist in ljubosumnost, osumljen je bil, češ, da je informirojevec in končno dognal, da le vse ni bilo prav.

Mnogim gledalcem so prizori zbudili spomine na iste ali podobne dogodke, ki so jih doživeli sami. Komediji smo sledili zelo dobro in razumljivo in s svojim ploskanjem in smehom pokazali cenjenim gostom naše zadovoljstvo ob odlično pripravljeni ter izbrani igri.

Komedijo je napisal Tone Partljič, pisatelj, dramatik, ki je istočasno umetniški vodja Mestnega gledališča ljubljanskega. Za svoja dela je pisatelj prejel že več nagrad.

Zvone Šedlbauer je režiser, kot vemo zelo odgovorna oseba pri vsaki igri. Sicer je Zvone na slovenskem priznan kot eden najboljših režiserjev — predaval in režiral je že tudi v Ameriki, da o Jugoslaviji niti ne govorimo.

Polde Bibič je igral vlogo očeta — kakšen glas — in je na slovenskem priznan, saj nastopa že več kot 30 let. Polde Bibič je igral največje vloge v svetovnih delih in to na odru kot v filmu. Sprejel je število slovenskih in jugoslovanskih nagrad, najpomembnejši pa sta Prešernova nagrada za življenjsko delo in Borštnikov prstan, ki ga prejme le najboljši slovenski gledališki igralec.

Jožica Avbelj je igrala mamo, drugače navidez nežna in drobna, a na odru pa s svojo izredno igralsko sposobnostjo prevzame vse. Vsak režiser, ki režira v Mestnem gledališču ljubljanskem jo želi v svojo zasedbo. Odigrala je že vrsto glavnih

vlog.

Ivo Ban prav v zadnjih časih dosega vrhunec svoje kariere in je sposoben istočasno igrati kar več glavnih vlog. V tej komediji je igral strica Vanča, ki je svojim sorodnikom samo želel pomagati, ob tem pa se sam "spotaknil".

Mojca Partljič, hčerka pisatelja te komedije, igra vlogo hčerke Olge in je gostovala širom po Jugoslaviji, Nizozemski, Zah. Nemčiji in sedaj v Avstraliji.

Toneta Kuntnerja smo že spoznali, saj je pred enim letom gostoval v Avstraliji in se predstavil s svojimi pesniškimi deli. Tokrat igra vlogo bogatega kmeta, ki so mu vzeli zemljo. Tone Kuntner ima precejšnje zasluge pri pripravi tega gostovanja na Slovenski izseljenski matici ter obenem pomoč pri režiserju te komedije.

Matjaž Partljič igra vlogo Tinčka in je star šele 14 let. Zelo je prepričljiv igralec in talent bodočnosti.

Igralci, nsploh pa sam pisatelj, so bili z našo prisotnostjo ob gledanju in sploh globokem doživljanju te predstave navdve zadovoljni in presenečeni, saj so povedali, da smo dali novo dušo socialističnemu kulaku.

Tudi na Slovenski izseljenski matici so bili zaskrbljeni, da ne bomo dobili prave igre in imeli so že več časa hotenje, da pripravijo prireditev na takšnem kulturnem nivoju, da popestri in obogati takšno raven, da slovenska beseda med nami —rojaki ne bi izumrla. In to se je res zgodilo ob tej predstavi, kar potrjuje, da je bila zamisel pravilna in da smo Slovenci željni takih kulturno bogatih spektaklov.

Kot častni spremljevalec je igralce spremljal urednik Rodne grude — Ivan Cimerman, ki je tudi sam pisatelj in pesnik, njegove članek pa lahko beremo v Rodni grudi, v reviji Slovenija in to v slovenskem in angleškem jeziku.

Anica Markič
Vida Kodre

Na letališču

HELENA IN IVO

Med srečne zakonske pare gre seveda omeniti tudi zelo dolgoletni parček, ki je 12. junija 1988 dobil uradni pečat — novoporočeni.

Do tega je namreč prišlo, ker sta skoraj več kot po desetih letih poznanstva in dobrega prijateljstva ter iskrene ljubezni, sklenila, da bosta končno le postala pravi mož in žena". Ta dva slavljenca sta Helena in Ivo, dolgoletna aktivna sodelavca v slovenskih društvih, sploh pa najbolj znana kot napovedovalca slovenskih radijskih oddaj na etničnem radiu 3 EA.

Ob tem ISKRENE ČESTITKE!

Novoporočena Helena in Ivo.

MULTIKULTURNI FESTIVAL V ST. KILDI

Sončni žarki lepega avstralskega zimskega jutra so začeli pronicati skozi tanko jutranjo meglico, ko smo se odpravljali proti obali St.Kilde, pretežno večkulturnega predmestja obširnega mesta Melbourne.

Že mesec dni poprej je osrednja organizacija slovenskih društev v Viktoriji sprejela poziv in prošnjo, da bi se Slovenci udeležili prvega MULTIKULTURNEGA FESTIVALA V ST.KILDI. Svet slovenskih organizacij v Viktoriji je prošnjo ugodno sprejel in na eni od svojih sej, odločil, da se Slovenci udeležimo take prireditve. Sklenjeno je bilo, da pokažemo drugim našo narodno izročilno skrinjo umetnosti, tiste naše najstarejše narodne umetnosti, izdelovanja cipk. Pokažemo naše narodne noše, spominčke, prtčke in druge narodne vezenine. Seveda smo odločili, da spregovorimo svetu, v naši najbolj domači besedni obliki, v naši narodni pesmi. Zavedamo se, da dokler bomo Slovenci peli, bomo živeli.

Lepa zgodovinska mestna zgradba občine St.Kilda, ki predstavlja zgodnjo arhitekturo tega stoletja se je na ta dan posebno lesketala med zelenimi in cvetočimi vrtovi. Dvestoletnico naše domovine Avstralije smo med različnimi narodi Slovenci predstavili v posebnem vzdušju. Kotiček v avli velike dvorane je kar mrgolel s slovenskimi barvami, predstavljenimi z narodnimi vezeninami in živobarvnimi slovenskimi narodnimi nošami, ki sta jih predstavljali naši spret-

ni slovenski kljekljarici Marija Uršič in Milka Oblak. Nad vsem tem pa je bdel okrašen napis "SLOVENIJA".

Množice obiskovalcev so se ustavljale ob naši stojnici in z zanimanjem spraševale od kje ta bogata umetnost. Lucija Srebec, ki je stojnice tudi organizirala je z veseljem razlagala obiskovalcem, da je naša Slovenija bogata z umetninami ter pestrim zgodovinskim izročilom. Med drugim jim je tudi predstavila knjigo "Zgodovina Slovencev od Pamtiveka", ki jo je napisala naša rojakinja Draga Gelt. Med mnogimi obiskovalci se je ob našem "štantu" ustavil tudi zvezni minister za Etniška vprašanja Clive HOLDING in z zanimanjem sta s soprogo povpraševala o podrobnostih slovenske razstave. Proti večernim uram smo z drugimi nastopajočimi narodnostmi stopili v veliko dvorano, kjer smo prisostvovali nastopu različnih glasbenih skupin — vse od Afrike, Južne Amerike, raznih predelov Evrope do naše slovenske dežele, ki jo je predstavljala mešana pevski zbor Slovenskega društva Melbourne, po vodstvom Branka Sosiča. Izbrane slovenske pesmi so izredno zadovoljile občinstvo, ki je zato navdušeno ploskalo.

Tako smo Slovenci ponovno prisostvovali še eni mednarodni prireditvi večkulturne Avstralije in se tem zabeležili zgodovinsko pristnost slovenskega naroda na tej oddaljeni peti celini.

Ivo Leber

Klekljarice predstavljajo svoje čipke in druga ročna dela.

DRUGIČ "DA" DA BOLJ DRŽI

Še en "da" po petdesetih letih je prav gotovo dogodek, ki ga zlatoporočenci se dolgo ohranijov spominu. Tako sta 19. junija svojo zvestobo še enkrat potrdila Marija in Ivan Mejač v verskem središču v Kew.

Ohcet, da ji ni para, pa še zlata povrhu, je bila natančno takšna kot mora biti. Pravita celo, da je bila zlata poroka celo boljša od tiste "ta prve". Mogoče pa zato, ker je bilo v tistem času bolj revno, sedaj pa imeta vsega dovolj. Oba sta skupaj preživela veliko lepih in še več težkih trenutkov in nekako potrjujeta, da gorje, lakota in nasplošno revščina človeka zblizujejo, blagostanje pa človeka silijo k razdvajanju in ločitvi.

Oba 69-letna Ivan in Marija prihajata iz Slovenije iz Zgornjega Kašlja pri Ljubljani. Rodile so se jima tri hčerke, sedaj pa imata že pet vnukinj in enega vnuka.

Na vprašanje, kje tiči skrivnost tako dolgoletne zvestobe, pa pravita, da obstaja recept za ohranitev dobre in trajne zakonske skupnosti:

"Ja, najprej na prvem mestu se moraš zelo mlad poročiti, če hočeš seveda dočakati 50-letnico poroke, pa kregati se ne smeš. Drugo, kot najpomembnejše je, da tisti, ki se pred bogom zaveže mora obljubo tudi držati. Danes pa nobeden noče biti več zvest, in nima spoštovanja do tistega, s katerim se je poročil. Zakon je danes čuden in ni tako enostaven in živeti v dvoje tudi ni lahko, ker se pač eden drugemu morata prilagajati. Oba morata skupaj prebroditi prepreke in mostove in iti čezenj, in če ne greš skupaj skozi to, se družina razbije."

"Lepo je zdaj, prav velikih skrbi nimava, zato pa nama ostaja več časa, da tako obujava spomine", smo zaključili pogovor in obema slavljencema želimo še naprej tople prijetne zakonske sreče, z željo, da se srečamo tudi ob obletnici diamantne poroke.

Vida Kodre

Zlatoporočena Marija in Ivan Mejač s svojimi hčerami, ki ju obdajajo. Z leve Ivanka, v sredini Nataša in na desni Beba.

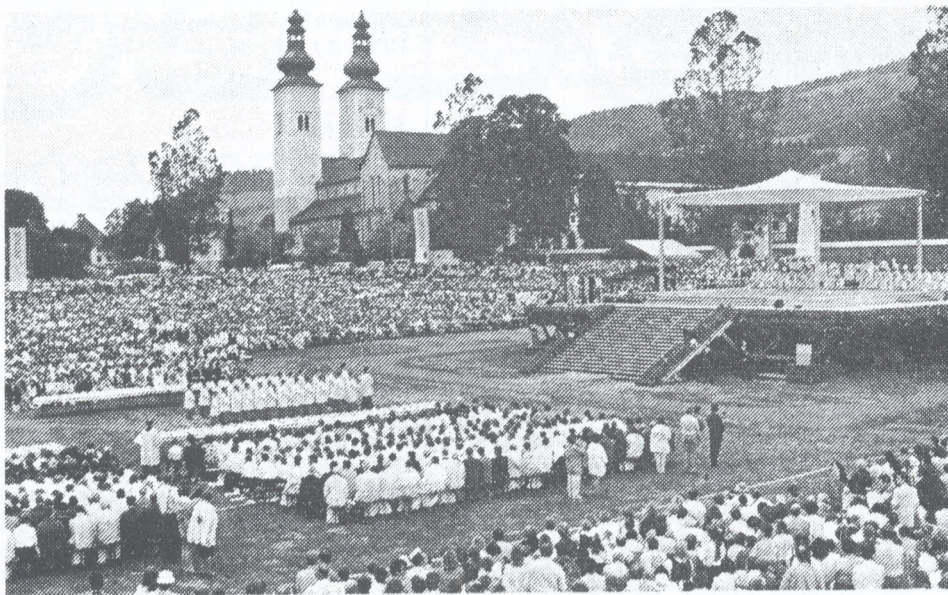
Po blagoslov papeža Janeza Pavla II. je prišlo skupaj z metropolitom dr. Alojzijem Šuštarjem na velik travnik pred krško stolnico tudi kakih 20.000 romarjev iz Slovenije, ki so se udeležili maše v nemščini, slovenščini in italijanščini. Prireditelji so jim namenili najdaljšo romarsko pot, ki je mnoge med njimi očitno precej utrudila. Med romarji, ki so nosili s sabo tudi nabožne kipe, je bilo opaziti slovenske narodne noše.

Vsi, domala vsi — tako ali drugače — govorijo v dobro Evrope. Vsi, skoraj vsi se pehajo zanjo, za Evropo čimmanj pregrađ, plotov, zadržanih meja, medsebojnih predsodkov in nezaupanja. Tudi papež Janez Pavel II. je med obiskom v Avstriji kar dvakrat spregovoril o tem, nazadnje v soboto romarjem treh dežel v Krki.

Papež ima za nujno vnovič evangelizirati, pokristjaniti Evropo. Cerkev v Sloveniji, na Koroškem, Štajerskem in v Furlaniji je neposredno pozval, naj ponovno postane misijonarska. Za to pa je treba preseči meje, zmanjšati nezaupanje, kajti le tako bo možen nov razmah krščanske vernosti in vrednot.

Ker vera peša, ker je mladih duhovnikov premalo, je papež torej sklenil

Papež v Krki

ponovno pokristjaniti Evropo, ker je prvotno opravilo te vrste zgubilo prvotni zagon in življenjski sok. Pri tem ne obuja tradicij vojskujoče se Cerkev, temveč

sprave, razumevanja. Takšna zamisel, če bo tako udejanjena, ne bo navzkriž z zamislijo o skupni Evropi različno mislečih in različno verujočih, a strpnih ljudi.

IZSELJENCI SPET DOMA

V soboto so se v Škofji Loki spet zbrali slovenski izseljenci na svoji tradicionalni prireditvi, sedaj imenovani "Srečanje v moji deželi". Na njej je bilo nekaj sto naših rojakov, ki so prišli v matično domovino iz Amerike, Avstralije in evropskih držav, njim pa so se pridružili številni sorodniki, prijatelji, domačini in drugi obiskovalci prireditve.

Domače turistično društvo, organizator srečanja, je letošnjo prireditev izkoristilo za poživitev kulturnega utripa in družabnega življenja v Škofji Loki in jo zato raztegnil na tri dni. Pokazalo se je, da je bila to dobra poteza, saj sta oba večera z nastopi pevcev, instrumentalistov in godbenikov ter folkloristov na starem Mestnem trgu dobro uspela. Slabši od prejšnjih let pa je bil osrednji del letošnje prireditve na vrtu loškega gradu, tako po obisku kot tudi po kakovostni in tehnični ravni.

Kljub temu je nastop kulturnih skupin slovenskih izseljencev oziroma njihovih potomcev tako na dopoldanskem delu na Mestnem trgu kot tudi popoldne na grajskem vrtu. To velja še posebej, za folklorni skupini Slovenskega katoliškega društva iz Toronta, v kateri plešejo otroci naših izseljencev. Oblečeni sicer v tipično slovensko narodno nošo so slovenske ljudske plesne zaplesali na povsem svoj način, tako da so vanje vnesli elemente iz svojega okolja. Kot je dejala njihova prizadevna učiteljica Nevenka Stajan, želijo mladi s plesi pokazati, da so ponosni potomci Slovencev. To so potrjevali tudi drugi nastopi skupin plesalcev in pevcev.

Na Mestnem trgu je izseljence in druge pozdravil škofjeloški župan Jože Albreht, na vrtu loškega gradu pa predsednik Slovenske izseljenke matice Mitja Vošnjak. Ta je nekaterim najbolj zaslužnim posameznikom med slovenskimi izseljenci podelil priznanja Matice. Med drugimi ga je dobil Jože Udovč, ki je pred dnevi kot prvi Slovenec s svojim enomotornim letalom sam preletel Atlantski ocean.

Delo—Janez Stružnik

ENGLISH SECTION

Two years ago, I travelled to Slovenia in order to revisit my relatives and Slovenia's beautiful country side. Without any doubt it was the best three months of my life... full of wonderful and exciting places to visit, a friendly atmosphere, ideal weather and of course it was a completely different life altogether. By this I am referring to living in the country side and waking up to the sound of cows 'mooring' every morning.

The features that I most enjoyed with regard to Slovenia includes the closeness that people felt for one another, its brilliant artistic churches and the never ending ordered green mountains. I also wish to mention my favourite places in Slovenia. They include Ljubljana, Postojnska jama, the Slovenian beaches and above all Kozaršče and its medieval castle.

Truly, Slovenia is a remarkable place that could be revisited continuously, forever.

Natasha Kristan

On the 11th June, 1988 I proudly participated in the annual Miss Slovenian Community Ball with four other girls, and of course our partners. On this night we all had a wonderful time socialising with Slovenian people, dining and dancing.

I now wish to thank the organisers, especially Mrs. Markič, for providing this enjoyable evening, and the people in the Miss Slovenia quest, the guests, judges, waiters and waitresses and those who worked in the kitchen. I also wish to thank my partner, David Krnel, and congratulations to Lydia Markič for her efforts in obtaining the title Miss Slovenian Charity Queen 1988.

Upon my title, Miss Slovenian Community Queen 1988, I am looking forward to seeing you all at the Slovenian Clubs so that we may all come the unity and friendliness

PRISPEVKI V ANGLEŠČINI

that is provided throughout our Slovenian community.

Thank you! Natasha Kristan

I would like to take this opportunity to thank everyone who helped me win the title of 'Miss Charity'. I especially wish to thank my family, friends and Mr. Fekonja, who were all a great help. A special thanks also goes to all the members who donated books to me.

That night was most enjoyable and it was good to see the number of Slovenians who got together for the occasion. It was a pity however, that only five girls entered this year. Hopefully in the years to come, more will enter and keep this tradition going.

It is a night I will remember for a long time, thanks to the organisers and other contestants, whom without, the night could not have happened.

Vsem skupaj najlepša hvala za vašo pomoč! Lydia Markič

OD AVSTRALSKIH DOMORODCEV DO MULTIKULTURNE DRUŽBE

Ob 200-letnici začetka naseljevanja Avstralije

Kolonizacija Avstralije, njeno naseljevanje, ki poteka še danes in v katerem so med drugimi bili in so še udeleženi tudi Jugoslovani, je pri nas še dokaj neraziskano. To je za nas ena izmed geografsko najbolj oddaljenih dežel na svetu, katero nam skušajo v zadnjem času približati sredstva javnega obveščanja.

S pričujočim sestavkom bi tudi sami radi prispevali k boljšemu seznanjanju naših ljudi z Avstralijo, še zlasti zato, ker tam, po neuradnih ocenah, danes živi približno 25000 Slovencev z družinami in potomci. O njih bomo posebej spregovorili na drugem mestu. Ta prispevek naj bi ob avstralskem jubileju pomagal osvetliti tudi delež jugoslovanskih priseljencev pri naseljevanju Avstralije.

Avstralijo so, kljub temu, da je ena izmed najstarejših celin na Zemlji, belci pričeli kolonizirati in raziskovati šele pred dvesto leti. Do takrat so na otoku živeli le domorodci (Aborigini), ki so pred približno 38000 leti začeli prihajati na avstralski sever in postopoma naseljevali še ostala območja celine. Konec 18. stoletja po priključitvi Avstralije k britanskemu imperiju, so bili prvi beli priseljenci Britanci. Danes, dve stoletji kasneje, Avstralijo že lahko prištevamo med visoko urbanizirane in industrijsko razvite države na svetu. Njeni prebivalci, ki izhajajo iz več kot 120 različnih etničnih skupin, sestavljajo eno izmed narodnostno najbolj raz-

nolikih družb današnjega časa. Zato je Avstralija nekakšen svetovni eksperiment v kulturnem pluralizmu. Med današnjim, še vedno maloštevilnim avstralskim prebivalstvom (na 7 682 300 km² živi le 15.4 milijonov ljudi). Večinoma prevladujejo Evropejci. Čedalje več pa je v deželi azijskih priseljencev, ki v večjih skupinah prihajajo iz sosednjega prenaseljenega in nerazvitega kontinenta.

Oglejmo si, kako je prišlo do nakazanih populacijskih sprememb od prvega prihoda belcev na avstralska tla do osemdesetih let tega stoletja.

V 16. in 17. stoletju so Portugalci, Španci in Nizozemci prvič obpluli avstralsko obalo. Leta 1770 se je Anglež James Cook izkrcal na Possession Island blizu Cape Yorka. Šest let kasneje je Velika Britanija izgubila svoje kolonije v Združenih državah Amerike, s čimer je bilo povezano vprašanje, kam transportirati kaznjence iz britanskega imperija. Odgovor so našli v še neraziskanih prostranstvih novo odkritega kontinenta. Tako so se leta 1788 Britanci, nekaj administrativno-upravnega osebja in 759 kaznjencev, izkrcali v Port Jacksonu (v današnjem Sydneyu) v današnji Novi Južni Wales, kar je pomenilo začetek naseljevanja belcev v Avstraliji. V tistem času je na celini živelo 300 000 domorodcev, vendar je njihovo število v nas-

lednjih desetletjih pričelo naglo upadati. V začetku 19. stoletja so Britanci postopoma naselili še nekatere predele v današnji Viktoriji, Zahodni Avstraliji, Queenslandu in na Tasmaniji ter pričeli z intenzivno rejo ovac. Z razvijajočo se industrijo volne so se večale potrebe po novih delovnih močeh. V največjem številu so začeli prihajati ovčarji, strizachi ovac, delavci v pristaniščih itd. Leta 1840 je nastopila prva gospodarska kriza, s čimer se je upočasnilo nadaljnje naseljevanje Avstralije. Kljub temu so se v Južni Avstraliji, Zahodni Avstraliji in na Tasmaniji naselili prvi Nabritanci — Nemci. Dežela je v tem času štela 87200 moških in 43500 žensk.

Novi naselitveni val je povzročil odkritje zlata. Sredi preteklega stoletja se je začela v Avstraliji "Gold Rush" (zlata mrzlica), ki je pritegnila množico Kitajcev, Ircev, Škotov, Nemcev, evropskih Židov, Japoncev, Jugoslovancev, Skandinavcev, Američanov, Novozelancev. Število prebivalstva je naglo narastlo na 1.145.000 in končala se je tudi doba transportiranja britanskih kaznjencev na avstralska tla. Pehanje za dobičkom je, med že dlje časa naseljenimi angleško govorečimi belci — "Old Australians", rodilo odpor proti novim, neangleško govorečim priseljemcem — "New Australians", kar je prepeljalo do močnih omejitev za nadaljnje priseljevanje Ki-

Napisala BREDA ČEBULJ-SAJKO

tajcev. Le-ti so bili namreč najuspešnejši iskalci zlata. Po tridesetih letih se je "zlata mrzlica" v Avstraliji končala in zavladala je brezposelnost.

Šele leta 1883, s prihodom novega obdobja — obdobja "sugar cane" (sladkornega trsa), se je zopet pričelo množično naseljevanje celine. Sprva so bili prišleki vačinoma s pacifiških otokov. Imenovali so jih "Kanakas people": ti so bili sezonski delavci — sekalci sladkornega trsa. Nagel razvoj predelovalne industrije sladkornja je imel za posledico gradnjo železnic. Vzporedno s tem se je močno razvilo tudi rudarstvo. Takšen je bil gospodarski položaj Avstralije na prelomu 19. v 20. stoletje, ki je ves čas uravnaval tudi njeno populacijsko politiko.

Leta 1901, ko so se vse britanske kolonije v Avstraliji združile v enotno avstralsko federacijo (Commonwealth of Australia), je v deželi živelo že 3.773.801 priseljencev in poleg njih, od prvotnega števila, samo še 95000 domorodcev. Britanci, ki so bili še vedno prevladujoča etnična skupina so na začetku našega stoletja uvedli svojo nezakonjeno rasno politiko, imenovano "White Australian Policy", s čimer se je njihova rasna in etnična diskriminacija proti ostalemu, še zlasti neanglosaksonskemu prebivalstvu, še povečala.

nadaljevanje prihodnjič

Mesečna Obvestila

Svet slovenskih organizacij v Viktoriji obvešča, da se bo predsednik Peter Mandelj udeležil posvetovanja z imenom "Migrants from Yugoslavia in Australia" v času od 20. do 22. julija 1988 v Avstralian National University v Canberri. Na tem predavanju bodo razpravljali predvsem o jugoslovanskih priseljencih v Avstraliji, ki kulturno, zgodovinsko, tradicionalno in sociološko vplivajo na razvoj avstralske družbe in ostalih narodov v Avstraliji. Sodelovali in predavali bodo številni sociologi, demografi in drugi strokovnjaki iz Jugoslavije in Avstralije.

DIGGERS REST: V Slovenskem primorskem socialnem klubu Jadran pa je za predsednika dobil največje število glasov dosednji predsednik Franc ISKRA in tako se mu predsednikovanje podaljša še za naslednje leto.

IZ GEELONGA: Slovenska zveza Geelong nam sporoča, da so imeli 26. junija že 33. letno redno skupščino v prostorih slovenskega društva Ivan Cankar, na kateri so med drugim izvolili nove člane v odboru za leto 1988/89.

Za predsednika je bil soglasno sprejet sklep, da se izvoli Franca KOLENC, nadalje je za podpredsednika dobil največje število glasov Marijan KONTELJ, ter za tajnico, je bila izvoljena Stephanie MATKOVIC.

RAZSTAVA

Vse bralce časopisa Vestnik in seveda tudi ostale prijatelje vladno vabimo, da obiščejo razstavo likovnih in ročnih del znanih ustvarjalcev iz Victorije in Queenslanda. Dela bodo razstavljeni v prostorih elthamskega društva, 82 Ingrams Rd., Research, in bodo na ogled v nedeljo 14. avgusta 1988, s pričetkom ob 13. uri.

IZ ST. ALBANS: Slovensko športno društvo St. Albans nam sporoča, da so za predsednika izvolili Jožeta CAF za leto 1988/89.

VABILO

Vse člane Slovenskega društva Melbourne vabimo na 34. redno letno skupščino, ki bo v nedeljo 21. avgusta 1988 ob 14. uri popoldan v prostorih elthamskega društva, 82 Ingrams Rd., Research.

Udeležba je zaželjena v čimvečjem številu!

OBISKALI NAS BODO

Tokrat nas bodo obiskali naši slovenski rojaki iz Clevelanda oz. ameriške Ljubljane – tako pač neuradno imenujemo, ker je največje središče ameriških Slovencev. Cleveland je mesto in pristanišče v ameriški zvezni državi Ohio, ob jezeru Erie. Od tam bodo odpotovali 19. oktobra in prispeli v Melbourne 21. oktobra, nastanjeni pa bodo v hotelu HILTON INTERNATIONAL.

Ob koncu tedna pa se bomo z našimi gosti lahko srečali v enem izmed društev, kjer bo v ta namen pripravljen poseben sprejem oziroma prireditev. Vsi vabljeni! Dodatna obvestila pa bodo še enkrat objavljena preko slovenskega radia 3. Naj še na koncu omenim, da spremljevalci te skupine bodo Johnny in Alice Vadnal ter Toni Petkovšek.

REZULTAT SREČELOVA, ki je bil na letnem plesu v SDM:
1.) 3981 Sestra Ema
2.) 4059 Franc Vogrin
3.) 3153 A. Muster
4.) 3351 De La Woestynel
5.) 3351 Rudi Plut

Buenos Aires, 18. maj 1988

Spoštovani gospod Mandelj!

Iskrena hvala Vam za sporočilo o uspelenem praznovanju 200-letnice odkar so se Evropejci naselili v Avstraliji in 120-letnice prvega slovenskega Tabora. Že zamisel o združitvi teh dveh pomembnih dogodkov, iz različnih obdobj, na različnih kontinentih, pa danes tako blizu svobodnim Slovincem pod Južnim križem, je vredna priznanja in posnemanja.

Organizatorji prvega slovenskega Tabora v Avstraliji, pa ste opravili istočasno še posebno pomembno delo s svojim pozivom avstrijskim oblastem v obrambo koroških Slovencev. Vaš glas se je pridružil Slovincem iz Kanade, Združenih držav in Argentine, ki so vsak na svoj način zahtevali isto pravico za naše rojake.

Mislím, da je malokdaj slovensko zdomstvo nastopilo tako enotno in odločno v obrambo narodnih pravic kot v tem primeru in Bog daj, da bi tako nastopali v bodoče vedno, kadar bo ogrožena slovenska kultura ali svoboda kateregakoli rojaka!

Prejmite prisrčne čestitke za uspešen nastop in lepe pozdrave!

dr. Marko Kremžar

JOŽE URBANČIČ

Telefon: 465 1786 (Bus.)
850 7226 (a.h.)

KAL-CABINETS

STROKOVNJAKI ZA:
kuhinjsko pohištvo – mizarsko opremo kopalnic, umivalnikov itd. – vsakovrstne stenske omare in knjižne police.

SPECIALISTS FOR:
Kitchens – Vanity Units – Wardrobes – Book shelves

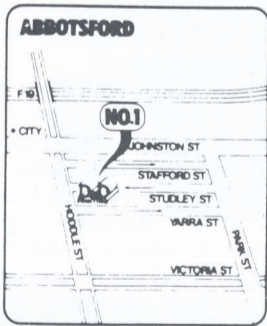
Če gradite novo ali pa obnavljate staro, obrnite se z zaupanjem na nas!
If you are building or renovating call on us with confidence!

15 COMMERCIAL DRIVE, THOMASTOWN, 3074

Pty. Limited

- Quality Offset and Letterpress Printers
- Creative Designers
- Gold Stamping
- Raised Printing

1 STUDLEY STREET,
ABBOTSFORD, MEL., VIC. 3067
PHONE: 419 1733

ZA VSE TISKARSKÉ USLUGE
SE PRIPOROČATA
DRAGO - DANICA ZOREC

Predstavljamo slovensko slikarsko in pleskarsko podjetje

SUNSHINE PAINTING SERVICE PTY. LTD.

62-64 MONASH STREET, SUNSHINE, 3020
Tel. 311 1040, 312 1533

Lastnik: JIM KOROŠEC, Priv. 336 7171

Svoji k svojim !

Simon Novak

- Otroški in družinski portreti na domu
- Poroke v domačem okolju ali po želji
- Posebni družinski prazniki – rojstni dnevi, zaroke, obletnice in slično
- Priporoča se vam vaš rojak Simon Novak

Kličite na telefon: **367 8405**

ROJAKI, KI ŽELITE PRISTNIH KRANJSKIH
ALI SLOVENSkih PLANINSKIH KLOBAS
IN DOMAČEGA PREKAJENEGA MESA' . . .

OBRNITE SE NA SLOVENSKO PODJETJE

JOHN HOJNIK SMALLGOODS

PTY. LTD.

209 – 215 St. George's Road, North Fitzroy, 3068

Tel.: 481 1777

Postreženi boste v domačem jeziku

IZPOLNITE, POŠLJITE NA NASLOV: Vestnik, P.O.Box 56, Rosanna, Vic. 3084

Naročam / Plačam naročnino za Vestnik

Priimek in ime.....

Naslov.....

Datum..... Podpis.....

VESTNIK je neodvisno glasilo Slovencev v Avstraliji, P.O. BOX 56, Rosanna, Vic. 3084. Telefon: 436 5238. Lastnik – Publisher: Slovenian Association Melbourne, P.O. Box Eltham, Vic. 3095. Uredila – Edited By: Vida Kodre. Upravni odbor: Peter Mandelj (administracija), Vida Kodre (tajništvo), Jana Lavrič (knjigovodstvo), Milena Brgoč (odprava časopisa), Anica Markič (dopisovanje), Vasja Čuk (tehnično izoblikovanje), Sandra Krnel (english section). Tisk – Printed By: D.D. Printing. Cena izvoda – price: 1 dollar. Letna naročnina – annual: Australia 12.-, overseas 18.-, air mail 30.- Vaše prispevke pošljite najkasneje do 5. v mesecu. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Za podpisane članke odgovarja pisec sam.